

Nr 21.

Av herr Ericsson i Sörsjön m. fl., om anslag till befrämjande av landsbygdens elektrifiering.

I den till innevarande års riksdag avlämnade statsverkspropositionen, punkt 118, nionde huvudtiteln, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att till främjande av landsbygdens elektrifiering anvisa ett reservationsanslag av 5 000 000 kronor. Det framgår emellertid av de till ärendet hörande handlingarna, att denna summa måste bli mycket otillräcklig för ändamålet. Elektrifieringsberedningen, som väl måste anses vara synnerligen väl förtrogen med förhållandena på hithörande område, har beräknat det ungefärliga medelsbehovet till 7 000 000 kronor, eller 2 000 000 kronor utöver det i propositionen upptagna. Därest ingen ändring vidtages, måste man tyvärr räkna med, att åtskilliga ansökningar om bidrag till elektriska anläggningar icke kunna effektueras på grund av otillräcklig medelstillgång. Orsaken till den knappa medelsanvisningen sammanhänger tydligen därmed, att för elektrifieringsföretag nödvändiga råvaror enligt departementschefens mening antingen redan nu äro något knappa eller kunna tänkas bli så framdeles. Dessa uttalanden synas något egendomliga mot bakgrunden av de redogörelser för läget beträffande ifrågavarande råvaror, som både elektrifieringsberedningen och industrikommissionen tillhandahållit och varav framgår att även om materialtillgången ej kan betecknas såsom riklig, så måste den dock anses vara ganska tillfredsställande och framför allt så pass god, att något hinder för beviljande av det av elektrifieringsberedningen föreslagna beloppet på grund av materialbrist tydligen icke föreligger.

I detta sammanhang synes föreligga anledning att något beröra denna frågas behandling vid föregående års riksdag. För elektrifieringen på landsbygden begärdes då av Kungl. Maj:t ett anslag för innevarande budgetår av 4 000 000 kronor. Med hänsyn till att denna summa ansågs på goda grunder vara synnerligen otillräcklig, påyrkades i tvenne till riksdagen avgivna motioner höjning med 3 000 000 kronor eller från 4 till 7 miljoner kronor. Motionerna avslogos med knapp majoritet under hänvisning bl. a. till det förhållandet, att därest det å ordinarie stat föreslagna beloppet icke visade sig vara tillräckligt, så skulle å beredskapsstat upptagna anslag kunna tagas i anspråk för här ifrågavarande ändamål. Nu visar det sig emellertid, att de förutsättningar man härvidlag utgick från endast i mindre utsträckning

i verkligheten varit tillfinnandes. De å beredskapsstat upptagna medlen äro i första hand avsedda att tagas i anspråk i samband med inträdande arbetslöshet. Det strider visserligen icke mot vad man åsyftat att även använda medel härav till förebyggande av arbetslöshet. Nu förhåller det sig dock så, att större delen av de elektrifieringsföretag, det här är fråga om, icke äro av den beskaffenheten att de kunna anses motverka eller förebygga arbetslöshet. Syftemålet med dessas tillkomst är helt naturligt den att bereda möjlighet till elektrisk kraft för sådana av landets innebyggare, vilka tidigare varit i avsaknad härav, och på grund härav blir det endast de å ordinarie stat upptagna medlen, som i realiteten äro tillgängliga. Säsom motionärerna vid föregående års riksdag förutspådde, så blev det då anvisade anslaget å 4 miljoner synnerligen otillräckligt. Detta bestyrkes också alldeles särskilt av det förhållandet, att departementschefen ämnar föreslå ytterligare 3 miljoner å tilläggsstat för innevarande budgetår, alltså precis den förhöjning av anslagsbeloppet som motionärerna begärde. Sannolikt måste enahanda procedur tillämpas även under nästa budgetår, därest icke riksdagen redan nu genomför den höjning som med hänsyn till föreliggande medelsbehov och materialtillgång är motiverad. Därigenom vinnes också att ett stort antal bidragssökande icke behöver vänta onödigt länge på de bidrag, vartill de äro berättigade.

På grund av det anförda tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till Befrämjande av landsbygdens elektrifiering för budgetåret 1945/46 anvisa ett reservationsanslag av 7 000 000 kronor.

Stockholm den 15 januari 1945.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

K. E. Hansson,
Skediga.

Karl Mäler.

Lars Jonsson
i Haverö.

Gösta Skoglund.

Erik W. Norén.

Verner Karlsson.

F. Sundström.

O. E. Sandberg.

Nils A. Larsson
i Östersund.

Verner Hedlund,
Östersund.

Gust. Pettersson
i Hällbacken.